

Van: Gentblogt.be

De Borgia's komen!

zaterdag 22 november 2014

Ik was nieuwsgierig en ik was niet alleen. We kregen al meteen een pittig hapje met gornonzola en appeltjes voorgeschoteld. Ideaal om de eerste honger tegen te houden. Maar we waren vooral benieuwd. Achter witte lakens wachtten ze ons op... met een requiem voor de paus kon het conclaaf ingezet worden. Benjamin Van Tourhout herschreef de teksten van deel 1 en deel 2 zodat alles op één avond gespeeld zou kunnen worden. Het tempo lag dan ook redelijk hoog. Maar het verhaal concentreert zich duidelijk op Rodrigo Borgia, de nieuwe paus, zijn vrouw, zonen Joffrey en Cesare en dochter Lucrezia. De tekst is redelijk geniaal, een prachtig evenwicht tussen spitsvondigheden, tussentaal en een beetje volks maar nooit platvloers.

Borgia1 De Borgia's zitten niet verlegen om een moord meer of minder, sex en intimidatie, alles om de macht te behouden. Borgia voor Borgia. Van Tourhout kiest er voor om hen te portretteren als een bende uitgelaten kinderen, altijd in voor een spelletje. Dries Vanhegen zet de perfecte Rodrigo neer, een joker die met grapjes strooit en de lacherds op zijn hand krijgt, machtig en vol strategische spelletjes, maar soms ook bang en kwetsbaar. Leen De Veirman die de rol van stammoeder neerzet, Vanozza Catanei, komt hard en praktisch uit de hoek. Hoewel het haar soms moeite kost, laat ze zich niet zelden manipuleren door de paus. Maar vergeet hierbij haar eigen belangen niet. Het was een beetje jammer dat tijdens één van de stille momenten we hoorden hoe ze in de gang de voorbereidingen voor het eten troffen. Maar dat kijken we graag door de vingers, want het pompoensoepje smaakte overheerlijk.

Borgia2 Het tweede deel begon minder fortuinlijk voor de Borgia's: incest en opgesloten in de gevangenis. De kardinaal Della Rovere aast nu overduidelijk op de pauselijke mijter en heeft het met de Franse Koning Charles VIII op een akkoordje gegooid. De paus laat zich niet in het nauw drijven. Hij speelt hoog spel en manipuleert als de beste.

Wanneer de Borgia's opnieuw vrij zijn is het tijd om de schulden te betalen en misschien is er nu ook wel een vrolijkere tijd voor Lucrezia aangebroken? Leen Roels die haar vertolkt doet dit bijzonder geslaagd. De uitbundige vreugde wanneer haar vader paus wordt, de teleurstelling wanneer ze maar een meisje blijkt en bovendien af te rekenen heeft met een jaloerse broer...

In de laatste pauze was het dan tijd voor de pasta met champignons en een chocoladedessertje. En voor wie ook eens wil kijken wat er de andere dagen geserveerd wordt is er de menukaart. Ondertussen hoorden we Steak Number Eight soundchecken. De oordopjes werden aangereikt.

Op een soort "j'accuse" stijl vertelden elk van de personages hun verhaal. Ze verdedigen zich en vallen de ander aan. Als ware paparazzi scharen ze zich rond Rodrigo. Het lijkt soms een beetje

verdacht op bepaalde persconferenties. De muziek galmde het ene moment, om stil te vallen het andere. Het is het einde van de Borgia's, maar kijk, hier zijn ze nog steeds. Dus wie trekt dan aan het langste eind?

Het was een beetje vreemd om het eerste deel voor de pauze al af te sluiten met een rondje applaus, maar het illustreert wel het enthousiasme van het publiek. Het uitbundige spelplezier van de acteurs op scène werkte aanstekelijk. De muziek en dans hielden het tempo hoog en hoewel drieëneuhalf uur lang is, had ik niet het gevoel dat het ergens stil viel. Maar er was ook ruimte voor mijmeringen en kwetsbaarheid. Logisch dat iets na elfen de zaal recht ging staan voor een uitbundige applausronde. Dubbel en dik verdiend!

Het geslacht Borgia van toneelgroep Nunc, gezien op vrijdag 21 november in Minard. Nog op zaterdag 22 en zondag 23 november. Tickets 38,50/33,50 euro